

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Mihai Gafton în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014, în cauza penală privind-o pe

Jucov Natalia Vladislav, născută la 14 mai 1977, originară și domiciliată în mun. Chișinău, str. Trandafirilor, 31/3, ap. 1.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.04.2012 – 26.06.2013;

Instanța de apel: 16.09.2013 – 21.01.2014;

Instanța de recurs: 03.06.2014 – 02.07.2014.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 26 iunie 2013, Jucov Natalia a fost recunoscută vinovată în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și condamnată la 2 (doi) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatei pe un termen de probă de 1 (un) an.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, în perioada de timp de la 02.09.2011 până la 11.11.2011, Jucov Natalia, fiind angajată la SRL „CEBACOT”, în baza ordinului nr.587 din 15.11.2010, activînd în calitate de vânzător în ghereta situată pe bd. Decebal intersecție cu str. Titulescu, mun. Chișinău, fiind persoană cu răspundere materială, din interes material, urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor ce i-au fost încredințate în administrarea sa, folosind situația de serviciu, prin delapidare, a însușit de la compania dată bani în sumă de 21335,80 lei RM, care i-au fost încredințate în administrare, prin ce i-a cauzat SRL „CEBACOT” daună materială în proporții considerabile.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Jucov Natalia a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, după semnele calificative: *delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpata Jucov Natalia, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care dânsa să fie achitată, din motivul lipsei în acțiunile sale a componentei de infracțiune imputate.

În motivarea apelului a indicat că, acces la mărfurile transmise în gestiune din gheretă, a avut nu numai ea, dar și martora Dorojchina A., care lucra de rînd cu ea în calitate de vânzătoare, iar modalitatea de evidență a transiterii în gestiune, a realizării mărfurilor și a prezentării dărilor de seamă, stabilită la partea vătămată SRL „CEBACOT”, nu au putut proba cu certitudine cine din cele două persoane, adică Jucov N. sau Dorojchina A. a admis sustragerea, iar dacă ambele împreună, atunci, care a fost suma sustrasă de fiecare în parte. Acest fapt l-a recunoscut și SRL „CEBACOT”, menționînd, că sustragerea nu a putut să aibă loc de o persoană singură fără să fie la curent cu acest fapt a doua persoană.

Singură partea vătămată SRL „CEBACOT” în cererile sale de pornire a urmăririi penale, față de ea și Dorojchina A., a indicat sume total diferite, care pe parcursul urmăririi penale, deseori au fost modificate.

Un element important pentru stabilirea sustragerii, cauzei și volumului ei, la constituit faptul că, conform materialelor cauzei penale, s-a stabilit cu certitudine, că acces la marfa păstrată în ghereta în cauză au avut-o (sau) puteau să o aibă și lucrătorii precedenți ai gheretei, care erau în posesia codului de acces în gheretă și (sau) colaboratorii SRL „CEBACOT”, care puteau fără careva impedimente să aibă acces la ea în diferite perioade, la discreția lor.

În așa situație, apelanta consideră că, nu poate fi probată cu certitudine latura obiectivă a acțiunilor ei, atunci când nu este stabilită metoda sustragerii, nu este exclusă posibilitatea sustragerii a averii proprietarului de către alte persoane, care au avut acces la ea și nu e stabilit cu precizie volumul sustragerii - în drept, nu poate fi condamnată în baza normei de drept imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014 a fost admis parțial apelul inculpatei, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Jucov Natalia a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și stabilită pedeapsa, sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, adică 10000 (zece mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe un termen de 2 (doi) ani.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, inculpata Jucov Natalia, în perioada de timp de la 02.09.2011 până la 11.11.2011, fund angajată la SRL „CEBACOT”, în baza ordinului nr.587 din 15.11.2010, activând în calitate de vânzător în

ghereta situată pe bd. Decebal intersecție cu str. Titulescu, mun. Chișinău, fiind persoană cu răspundere materială, din interes material, urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor ce i-au fost încredințate în administrarea sa, folosind situația de serviciu, prin delapidare a însușit de la compania dată bani în sumă de 14000 lei RM, care i-au fost încredințate în administrare, prin ce i-a cauzat SRL „CEBACOT” daună materială în proporții considerabile.

Colegiul a conchis că, totalitatea de probe apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, demonstrează, incontestabil, faptul comiterii de către inculpata Jucov Natalia a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, și anume s-a confirmat delapidarea sumei de 14 000 lei de la SRL „CEBACOT”, și nu 21335, 80 lei, precum a fost indicat în actul de învinuire înaintat ei, deoarece sustragerea acestei sume, de către Jucov Natalia în mărime de 21335, 80 lei nu a fost demonstrată prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar corobora între ele nici în cadrul cercetării cauzei la urmărirea penală, nici în instanța de fond și nici în cadrul apelului. Fapt confirmat și de către însăși inculpata Jucov Natalia, care a explicat că periodic lua bani din casă pentru necesități personale, suma finală fiind de 14 000 lei, ce corespunde recipisei din 14.11.2011 scrisă și semnată de către ultima, potrivit căreia, aceasta se obligă să restituie „CEBACOT” SRL prejudiciul cauzat în mărime de 14 000 lei.

Argumentul inculpatei, precum că, sustragerea putea fi săvârșită de alți angajați ai SRL „CEBACOT”, instanța de apel l-a respins ca nefondat, deoarece nu a fost probat în ședința de judecată și a fost combătut totalmente prin declarațiile reprezentantului părții vătămate „CEBACOT” SRL, Țurcanu Al., care a declarat că, există un număr limitat de persoane care au acces în chioșc, precum ar fi managerii de sector, încasatorii, revizorii, tehnicienii și mai există cazuri când se eliberează permis de a intra în chioșc doar în prezența vânzătorilor. Potrivit instrucțiunilor interne, vânzătorii nu au dreptul să permită accesul altor persoane cu excepția celor indicați, iar după finisarea zilei de lucru, chioșcul este transmis sub pază la compania de pază „Justar”.

Colegiul penal a considerat că, declarațiile inculpatei Jucov Natalia date în ședințele de judecată ale instanței de fond și a celei de apel nu corespund adevărului, sunt mincinoase și sunt date de către inculpată în scopul de a se eschiva de la RĂSPUNDEREA PENALĂ PENTRU FAPTELE COMISE, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe administrate și cercetate în ședințele de judecată, și care integral demonstrează vina ei în săvârșirea infracțiunii imputate.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatei Jucov Natalia, instanța de apel a ținut pe deplin cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75 - 78 CP, gravitatea infracțiunii comise, motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de faptul că nu are antecedente penale, de circumstanțele cauzei care atenuază pedeapsa, precum prezența a doi copii minori la întreținere, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni grave, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite. Astfel, fiind considerat că, îndreptarea și reeducarea ei este posibilă fără privarea ei de libertate, cu aplicarea pedepsei minime

prevăzute la art. 191 alin.(2) Codul Penal sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de administrarea bunurilor materiale pe un anumit termen.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de avocatul Gafton M. în numele inculpatei Jucov Natalia, care solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului invocă faptul că, în cauza dată nu este probată cu certitudine latura obiectivă a acțiunilor inculpatei, deoarece nu a fost stabilită metoda sustragerii, și nu este exclusă posibilitatea sustragerii a averii proprietarului de către alte persoane, care au avut acces la ea și nu e stabilit cu precizie volumul sustragerii de fiecare persoană în parte. Astfel, consideră că, inculpata nu poate fi condamnată în baza normei de drept imputate, din motivul lipsei componentei de infracțiune în acțiunile ei.

La fel, indică faptul că, instanța de apel, soluționând cauza i-a agravat situația inculpatei, care a declarat apel, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă, însă nu a ținut cont ea este o persoană vulnerabilă, din punct de vedere material, nu are posibilitatea să achite amenda stabilită, iar în concluzie urmările neachitării amenzii iminent vor predispune privațiune de libertate.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, iar pedeapsa stabilită inculpatei este în limitele sancțiunii articolului incriminat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

8.1. Recurentul invocă ca temei de recurs pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul penal menționează că, acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În speța dată, inculpata a fost pusă sub învinuire, recunoscută vinovată și condamnată de instanța de apel în baza art. 191 alin. (2) lit. c), d) Cod penal – *„delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului cu cauzarea de daune în proporții considerabile, cu folosirea situației de serviciu”.*

În cazul faptei incriminate la art.191 Cod penal, situația-premisă de încredințare în condiții de legalitate a bunurilor, care constituie obiectul material al infracțiunii, către subiectul delapidării averii străine formează particularitatea determinantă a acestei fapte infracționale. Această particularitate presupune că subiectul special al infracțiunii de delapidare a averii străine poate trece în folosul său doar bunurile care i-au fost date în grijă, în expectativa că acel subiect este demn de încredere.

Delapidarea este o infracțiune de rezultat (componentă materială) și se consideră consumată din momentul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine după dorință.

În speța dată, Colegiul penal reține că, conform părții descriptive a deciziei, instanța de apel corect a calificat acțiunile inculpatei în baza art.191 alin.(2) lit.c),d) Cod penal, examinând complet și obiectiv probele administrate la dosar, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, care demonstrează cu certitudine faptul că, Jucov Natalia, fiind persoană cu răspundere materială, din interes material, urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor ce i-au fost încredințate în administrarea sa, folosind situația de serviciu, prin delapidare a însușit de la compania SRL „CEBACOT”, bani în sumă de 14000 lei.

În susținerea acesteia, instanța de apel corect a respins argumentul inculpatei despre nevinovăția sa, fiind combătut prin materialele administrate de către instanța de judecată și just puse la baza hotărârii de condamnare, or, reieșind din constatările făcute de către instanța de apel și redată la p.5 al prezentei decizii, ultima a dat răspunsuri detaliate absolut la toate argumentele invocate în apel și reflectate la p.3 al deciziei.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că, inculpata Jucov Natalia nu a comis infracțiunea incriminată sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției nu poate servi temei de achitare a acesteia, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe, care confirmă cu certitudine vinovăția acesteia și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

8.2. Totodată, recurentul invocă și pct.10 alin.(1) art.427 Codul de procedură penală - „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*”

Colegiul menționează că, potrivit prevederilor art.75 CP, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei

penale, potrivit art.61 CP, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Categoria și termenul (limita) de pedeapsă ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art.76 – 77 Cod penal, precum și, efectele acestora prescrise în art.78 Cod penal.

Colegiul stipulează că, sistemul de pedepse fixat în art.62 Cod penal începe cu cea mai blîndă - amendă și se termină cu cea mai aspră - detențiunea pe viață și dacă amenda e situată la lit.a) din acest articol, apoi închisoarea e situată pe locul 5 la litera f) și este, deci, mai severă, deoarece compararea pedepselor după rigurozitate se face prin aprecierea locului lor în conținutul articolului menționat.

În cazul dat, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal, gravitatea infracțiunii comise, motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de faptul că nu are antecedente penale, de circumstanțele cauzei care atenuază pedeapsa, ori agravează răspunderea, ajungînd la concluzia corectă privind aplicarea pedepsei minime prevăzute la art. 191 alin.(2) Codul Penal sub formă de amendă.

În consecință, instanța de recurs reține că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8), 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, iar hotărîrea atacată este legală și întemeiată, fiind adoptată în corespundere cu prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 CPP. De aceea, recursul ordinar declarat de avocatul Gafton M. în numele inculpatei, se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Mihai Gafton în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014, în cauza penală privind-o pe Jucov Natalia Vladislav, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 23 iulie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș